

- 31) Публије Хелвије Пертинакс - мање од 1 (193); Олибрије - мање од 1 (472).
 32) Марко Дидије Север Јулијан - мање од 1 (193); Глицерије - мање од 1 (473-474).
 33) Децим Клодије Албин - мање од 1 (193); Јулије Непот - мање од 1 (474).
 34) Гај Песценије Нигер - 1 (193-194); Ромул Августул - 1 (475-476).
 35) Луције Септимије Север - 18; Одоакар - 17 (476-493).
 36) Марко Аурелије Антонин Каракала - 24 (193-217) или 6 (211-217); Теодорих Велики - 29 (497-526) или 33 (493-526)

(сл. 18.1). Пошто су у наведеној табели, сем бројева који приказују трајање владавине, наведени и допунски подаци који формално немају везе са израчунавањем *ВСИД*, ти су подаци приликом израчунавања *ВСИД* игнорисани. Дакле, $ВСИД=10^{-12}$. У оквирима нашег модела то означава практично потпуно поклапање струја.

Укупно трајање двеју империја се унеколико разликује: II империја траје 299 година, III империја 256 година. Мада је разлика од 43 године мала у односу на укупну дужину, треба је ипак проучити. Испоставља се да II империја не садржи ниједну "велику" сувладавину тј. сувладавину упоредиву са дужином самосталне владавине. У исто време струја III империје има 4 такве сувладавине: парове (8,9), (12,13), (16,17), (19,20). Представимо струје на временској оси, доделимо сваком императору одсечак чији почетак и крај одговарају почетку и крају његове владавине. Четири "посебна пара" разбијају струју III империје на пет блокова. Шта ће се десити са графиком струје III империје ако уклонимо све те сувладавине, раздвојивши одговарајуће парове императора размештајући их сукцесивно уместо паралелно? Извршимо та четири померања у једном правцу за величину једнаку трајању одговарајуће сувладавине (не мењајући ништа унутар самих блокова). Значајно је да се после таквог "размицања", графици струја из II и III империје практично идентификују. Израчунавање трајања уклоњених сувладавина, узимајући у обзир вишак бр. 29 (в. списак), даје управо вишак од 43 године. Дакле, тај вишак не само да потпуно нестаје у те 4 сувладавине, већ нестајући после размицања доводи обе струје до потпуног поклапања на временској оси. Пошто је *ВСИД* мали, један од тих спискова је вероватно преписан са другог, а могуће је да су оба преписана са неког трећег списка-оригинала. Засад смо поредили само струје, а не и потпуне династијске токове. Имају ли нађене струје објективне карактеристике, које их издвајају унутар њихових токова? Да, имају.

Важно је да струја из II империје практично потпуно исцрпљује цео ток II империје. У струју нису ушла само 4 императора: Луције Вер (161-169), Гета (209-212), Вителије (69) и Отон (69). Међутим, они су били сувладари са крупнијим политичким личностима, које су доспеле у струју. Луција Вера "поклапа" Марко Аурелије (161-180), а Гету Каракала (193-217).